

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3882/2018
23.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужилаца - противтужених АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Предраг Тошић, адвокат из ..., против тужене - противтужиље ВВ из ..., чији је пуномоћник Радослав Спасић, адвокат из ..., ради утврђења по тужби и по противтужби, одлучујући о ревизији тужилаца – противтужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5310/17 од 21.12.2017. године, у седници одржаној 23.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж 5310/17 од 21.12.2017. године тако што се одбија као неоснована жалба тужене - противтужиље и потврђује пресуда Основног суда у Великој Плани – Судска јединица у Смедеревској Паланци П 3156/12 од 09.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 3156/12 од 09.11.2016. године, ставом првим изреке, утврђено је да су тужиоци – противтужени сувласници са уделом од по $\frac{1}{2}$ на непокретностима – кат. парцелама уписаним у ЛН бр. ... КО ..., затим сукорисници са уделима од по 65/450 делова на кат. парц. бр. ... земљиште под зградом, сувласници са уделима од по $\frac{1}{4}$ на згради број ... уписаној као стамбено-пословни објекат и сувласници са уделом од по $\frac{1}{2}$ на згради број ... уписаној као пословној згради, све уписано у ЛН бр. ... КО ... и сувласници са уделима од по 75/1000 пословно-стамбеног објекта у ..., ул. ... са прилазом од ... улице број ..., на кат. парцели ... КО ..., а који део физички представља издвојени стамбени простор – атеље површине 33 м², на првом спрату, стечен судски овереним купопродајним уговором Ов.вр 9573/08 од 27.10.2008. године, а све по основу сопственог стицања и куповине, а које су непокретности уписане на сада пок. ГГ бив. из ..., што је тужена као његова удовица, која је уз тужиоце као родитеље правна следбеница именованог по другом законском реду наслеђивања, дужна да призна и трпи да се они на основу ове пресуде укњиже као сувласници и

сукорисници, на наведеним непокретностима у утврђеним уделима, као и да се те непокретности не расправљају као заоставштина пок. ГГ из ... . Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев тужене противтужиље којим је тражила да се утврди да је она сувласник са уделом од 1/3 делова на непокретностима уписаним у ЛН бр. ... КО ..., затим сукорисник са 43,33/450 на кат. парц. бр. ... земљиште под зградом, сувласник са уделом од 1/6 на стамбено-пословној згради број ... сувласник са уделом од 1/3 на пословној згради број ..., све уписано у ЛН бр. ... КО ... све по основу учешћа, рада и доприноса у брачној, економској и породичној заједници са сада пок. ГГ, као и да је сувласник са уделом од 50/1000 пословно стамбеног објекта – атељеа у ..., површине 33 м² на првом спрату, на наведеној адреси, што су тужиоци – противтужени као родитељи пок. ГГ дужни признати и трпети и дозволити да се она на основу ове пресуде укњижи као сувласник и сукорисник на наведеним непокретностима, као и да се наведене непокретности расправе као заоставштина сада пок. ГГ. Ставом трећим изреке, тужена – противтужиља је обавезана да тужиоцима – противтуженима на име трошкова поступка исплати 251.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5310/17 од 21.12.2017. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке, па је утврђено да су тужиоци - противтужени на основу наслеђа иза пок. ГГ бив. из ... , сувласници са уделом од по ¼ идеалних делова на непокретностима – кат. парцелама уписаним у ЛН бр. ... КО ..., сукорисници са уделима од по 390/5400 на кат. парцели број ... земљиште под зградом, сувласници са уделима од по 3/24 на згради бр. ... као стамбено пословног објекта, сувласници са уделом од по ¼ на згради број ... као пословној згради, све уписано у ЛН бр. ... КО ... и сувласници са уделима од по 45/1200 пословно стамбеног објекта у ... у улици ... са прилазом од ... улице број ..., а који део представља физички издвојени стамбени простор – атеље површине од 33 м², на првом спрату, стечен судски овереним о купопродаји, које су све непокретности уписане на сада покојног ГГ, што је тужена-противтужиља дужна да призна и трпи да се тужиоци на основу ове пресуде укњиже као сувласници и сукорисници са наведеним уделима. Док су у преосталом делу става првог изреке, тужбени захтеви тужилаца одбијени као неосновани, којим су тражили да се утврди да су сувласници са уделима преко досуђених а до тражених од по ½ идеалних делова на непокретностима из става првог изреке, а по основу сопственог стицања и куповине. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке па је утврђено да је тужена-противтужиља по законском реду наслеђивања сувласник са уделом од 1/3 на непокретностима уписаним у ЛН бр. ... КО ..., сукорисник са 520/5400 на кат. парц. ..., земљиште под зградом, сувласник са уделом од 4/24 на згради број ..., сувласник са уделом од 4/12 на згради број ..., све уписано у ЛН бр. ... КО ..., сукорисник са уделом од 520/5400 на кат. парцели број ... земљиште под зградом, сувласник са уделом од 60/1200 пословно стамбеног објекта који део физички представља издвојени стамбени простор – атеље површине 33 м², на означеној адреси, које су непокретности уписане на сада пок. ГГ што су тужиоци - противтужени као родитељи пок. ГГ дужни да признају. Ставом трећим изреке, преиначена је и одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке

првостепене пресуде, тако да је одлучено да свака страна сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом четвртим изреке, тужиоци – противтужени су обавезани да туженој – противтужили накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 22.500,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци – противтужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о њој одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због чега нема разлога да се о њој одлучује као изузетно дозвољеној и да је основана због погрешно примењеног материјалног права.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, након смрти ГГ (бив. из ...) сина тужилаца – противтужених а супруга тужене -противтужиле, покренут је поступак расправљања његове заоставштине у предмету Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Смедеревској Паланци О бр.1688/12 у ком су правноснажним решењем од 03.12.2012. године овде тужиоци упућени на покретање парнице ради доказивања да су они власници на непокретностима које су уписане на име њиховог сада пок. сина ГГ, што представља предмет овог парничног поступка. Утврђено је да су тужиоци још 1973. године отишли на рад у иностранство - ..., где су обоје радили дуго година и по више послова истовремено и на тај начин остварили знатна девизна средства, као и на основу кредита које су подигли и отплаћивали. Тужиоци су ова своја новчана средства инвестирали у куповину предметних непокретности, али је купопродајне уговоре којим су оне куповане, из практичних разлога (јер су живели у иностранству) потписивао као купац њихов покојни син ГГ, па се и воде на његово име у јавним књигама. ГГ се оженио са овде туженом ВВ 1996. године, која за време њиховог брака који је трајао око 16 година (до ГГ смрти) и у ком нису имали деце, није била у радном односу, а није био ни сада пок. ГГ који је радио само шест месеци као ..., а потом се бавио пољопривредом коју су финансирали овде тужиоци. Они су својим средствима купили и локал, у којем је неко време била отворена пекара која је затворена због губитака. Тужиоци су своја девизна средства дали и за куповину атељеа површине 33 м² у ..., купљеног на основу судски овереног купопродајног уговора.

На основу утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да су све непокретности купљене искључиво од новчаних средстава родитеља сада покојног ГГ овде тужилаца – противтужених коју су они стекли дугогодишњим радом у иностранству, а да су купопродајни уговори само формално гласили на име

њиховог сина, без намере да се за њега прибављају имовинска права на овим непокретностима. Са друге стране, ни једним изведеним доказом није утврђено да су тужена –противтужиља и њен супруг сада пок. ГГ учествовали својим радом у брачној заједници у стицању ових непокретности. Зато је првостепени суд усвојио тужбени захтев а одбио противтужбени захтев.

Другостепени суд је оценио да су тужиоци – противтужени, својим средствима зарађеним радом у иностранству располагали на тај начин што су их дали свом сину сада пок. ГГ који је као купац закључивао уговоре о купопродаји предметних непокретности, тиме свом сину учинили поклон, а да је он са друге стране исказао вољу да тај поклон прими. Пошто је поклон двострано правни посао који делује за живота уговорних страна, а није утврђено да је поклон опозван, другостепени суд је закључио да непокретности које су предмет овог спора а које се воде као својина сада пок. ГГ, уствари представљају његову заоставштину. Имајући у виду да сада пок. ГГ и тужена – противтужиља нису имали потомство, заузео је становиште да је тужена зато заједно са његовим родитељима, његова законска наследница у другом наследном реду на основу члана 12. Закона о наслеђивању и да је по том основу наслеђа сувласник наведених непокретности у уделу од $\frac{1}{2}$ заоставштине, а да преосталих $\frac{1}{2}$ наслеђују на једнаке делове оставиочеви родитељи (по $\frac{1}{4}$). По том правном основу наслеђа и у том уделу је утврдио право сувласништва и право сукоришћења тужилаца – противтужених (сразмерно уписаним правима и уделима у јавној књизи), али је о противтужбеном захтеву тужене – противтужиље одлучио имајући у виду да је тражила утврђење права сувласништва са мањим уделом од $\frac{1}{3}$ идеалних делова.

Међутим, основано се у ревизији тужилаца - противтужених истиче да је другостепени суд погрешно применио материјално право када је о основаности тужбеног и противтужбеног захтева одлучивао само по основу наслеђа, превидевши да су они били упућени на покретање овакве парнице из оставинског поступка који је из тог разлога прекинут, како би се утврдило да ли су власници предметних непокретности на основу стицања сопственим средствима. Са друге стране тужена – противтужиља је свој противтужбени захтев поставила на основу стицања радом у брачној заједници заједно са сада пок. ГГ. Из изложеног произлази да другостепени суд није имао услова да о основаности тужбеног и противтужбеног захтева одлучи без примене одредби из Породичног закона.

По становишту овога суда, непокретности које су предмет овог спора нису заједничка имовина супружника сада пок. ГГ и тужене – противтужиље у смислу члана 171. Породичног закона јер није утврђено да су оне стечене њиховим радом у брачној заједници, нити у породичној заједници, да би тужена – противтужиља имала право на тражену деобу такве имовине, односно на утврђивање свог сувласничког удела на основу члана 177. истог закона. Такође, сада пок. ГГ ову имовину није стекао на основу правних послова којим су прибављена искључива имовинска права за њега, без обзира на то што је уписан као њихов титулар у одговарајућим јавним

књигама, да би оне представљале његову посебну имовину у смислу члана 168. став 2. Породичног закона, која би се расправила као његова заоставштина.

Напротив, утврђено је да су предметне непокретности стекли овде тужиоци – противтужени искључиво од својих новчаних средстава јер су купопродајни уговори само формално гласили на име њиховог покојног сина као купца, будући да он није ни исплаћивао уговорене купопродајне цене за ове непокретности, већ они.

Правилна је и одлука о трошковима поступка донета на основу чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић